

5 NEJKRVAVĚJŠÍCH BOMBARDOVÁNÍ CIVILISTŮ DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY. KRUTOST ANGLOSASŮ A NACISTŮ NEZNÁ MEZE

- editor007 | 4. června 2024

SVĚT: Bombardovací ofenzívy spojenců během druhé světové války zaměřené na strategické cíle v Německu a Japonsku způsobily masivní civilní ztráty. Nálety na Tokio, Hamburk, Drážďany, Berlín a Londýn ukázaly krutost války a měly za cíl oslabit nepřátelskou morálku.

Diskuse dodnes vzbuzují otázky po smyslu a provedení bombardovací ofenzívy vedené druhoválečnými spojenci zejména proti Německu a Japonsku. Velice kritizované jsou především nálety směřující sice proti oblastem s vyšší či nižší koncentrací vojenských sil nebo míst s válečným průmyslem, ale ve světle těchto skutečností je nepochybné také vidět, že se současně jednalo také o města velmi hustě obydlená civilisty. Součástí druhoválečného chaosu byla však také ofenzíva přímo zaměřená proti civilistům vedená s cílem podlomit morálku nepřátelské země a přimět ji ke složení zbraní.

Mezi útoky s nejvyšším počtem obětí patří kobercové bombardování Tokia od listopadu 1944 do srpna 1945 s více než 100 tisíci obětí, dále vzdušná ofenzíva na Hamburk, kde bylo jen během operace Gomorrah zabito přes 40 tisíc osob, a nálety na Drážďany, kde v únoru 1945 zahynulo 25-35 tisíc lidí. Odhady obětí 363 náletů na Berlín se pohybují od 20 do 50 tisíc. Na 20-40 tisíc lidí bylo zabito v Londýně od září 1940 do května 1941. Nelze přitom pominout, že německé a japonské letectvo v úvodních fázích války na civilisty ohledy nebralo, a to nejen v Londýně. Počty obětí byly s dalším vývojem války navíc v důsledku technického pokroku, průmyslové převahy a strategické iniciativy obou stran konfliktu postupně zvyšovány.

Bombardování Londýna v letech 1940 a 1941

Luftwaffe v itenzivním bombardování britského hlavního města pokračovala i po porážce v bitvě o Británii. V Londýně od září 1940 do května 1941 zahynulo podle odhadů a historických pramenů na 20-40 tisíc lidí, a dalších 50-140 tisíc bylo zraněno. V souvislosti s nacistickými vzdušnými útoky navíc bylo zničeno na jeden milion bytů. Na Londýn totiž dopadlo během 71 náletů 18291 tun bomb. Město se tak v průběhu války proměnilo k nepoznání a velké množství středověkých památek bylo zničeno přímo bombami nebo následným požárem.

Bombardování Berlína v letech 1940-1945, 20-50 tisíc obětí

Německé hlavní město bylo během války terčem 363 náletů. Zprvu se jednalo o útoky britského letectva, ale později šlo také o nálety amerických a sovětských letadel, přičemž kromě taktických a středních bombardérů byl Berlín vystaven především útokům svazů strategických čtyřmotorových strojů ve dne i v noci. Kromě objektů vojenského nebo průmyslového významu byly bombardovány cíleně také obytné čtvrti města. Největší americký nálet na centrum města, jímž se měla pohybovat 6. tanková armáda směrem na východní frontu, proběhl 3. února 1945 s účastí na 1 000 bombardérů a bezmála 600 stíhaček. Sovětský generál Berzarin porovnával efekt strategického bombardování a dělostřeleckého a raketového ostřelování města. Západní spojenci podle něj měli během dvou posledních let války shodit na město 65 tisíc tun bomb, zatímco sovětské dělostřelectvo spotřebovalo jen za dva týdny 40 tisíc tun munice.

Bombardování Drážďan v únoru 1945, na 25-35 tisíc obětí

Drážďany byly významným průmyslovým centrem východního Německa, a jako takové byly vystaveny velmi silnému bombardování. První nálety proběhly 7. října 1944 a dalších 133 bombardérů na město zaútočilo v lednu. Nejmohutnější, a nejdiskutovanější nálety proběhly od 13. do 15. února 1945, kdy na 1300 britských a amerických bombardérů shodilo na město přes 3900 tun zápalných a výbušných bomb. Obrovská plocha města zanikla v plamenech, v nichž zahynulo 25-35 tisíc osob. Zničení

krásného města a utrpení civilních obyvatel je mnohými považováno za zbytečné.

Bombardování Hamburku v červenci 1943

Průmyslové centrum, velký přístav, loděnice produkující obávané nacistické ponorky, Hamburk byl jedním z nejbombardovenějších německých měst vůbec. Nejintenzivnější bombardovací ofenzívu zažilo město v posledním červencovém týdnu roku 1943 během operace Gomorrah. Hamburk v důsledku bombardování pohltily ohnivé bouře, které se snadněji šířily kvůli delšímu období sucha. Během léta zemřelo až 42 600 osob. Operace se účastnilo na 3 000 letounů, bylo shozeno asi 9 000 tun bomb a zničeno na 250 tisíc domů a bytů. Tvrdě zasažen byl průmysl, který se do konce války plně nezotavil. Hamburk byl poté cílem dalších 69 náletů, a celkem na něj za celou válku dopadlo 22 580 tun bomb.

Bombardování Tokia od listopadu 1944 do srpna 1945

Velké svazy amerických strategických bombardérů začaly napadat japonské hlavní město od listopadu roku 1944, a nálety pokračovaly až do japonské kapitulace 15. srpna 1945. Více než 80 % bomb svržených na Tokio shodily obávané B-29 Superfortressy, proti nimž mělo slábnoucí japonské námořní i armádní stíhací letectvo jen velmi malé šance zasahovat. Nejintenzivnější nálety proběhly 9. a 10. března 1945 v rámci operace Meetinghouse, která se stala historicky nejničivější bombardovací akcí vůbec. Na město dopadlo 1 700 tun především zápalných napalmových bomb shazovaných velmi přesně z malých výšek (1 500 – 3 000 m), zničeno bylo bezmála 300 tisíc budov a nálety přinesly smrt více než 100 tisícům obyvatel, což bylo ve výsledku více než jaderné bombardování Hirošimy nebo Nagasaki.

[#OnThisDay](#) , 1945

The US Air Forces carried out 'Operation Meetinghouse'. The deadliest air raid of World War II, which set Tokyo on fire after night time B-29 bombing raids.

It is estimated more than 100,000 people died, with more than a million being made homeless. pic.twitter.com/RJJad71N0K

Spojenecké nálety na německá a japonská města byly nezpochybnitelně odpovědí na první takové útoky z úvodní fáze války v podání letectev států osy. Ani jedny, ani druhé nepotvrdily meziválečné teorie, podle nichž mělo bombardování samotné přinášet rozhodnutí ve válce, zejména díky účinkům na morálku obyvatelstva. Naproti tomu rozhodně vliv měly a nutily protistranu k obnově poškozovaného průmyslového potenciálu namísto jeho nerušeného rozvoje. Současně přinesly poznání, že se mohutným svazům strategických bombardérů nelze jednotlivě efektivně ubránit. V úvodní fázi studené války se obě strany v důsledku toho soustředily více na rozvoj ofenzivních prostředků.

Pro porovnání: Bombardování Prahy

Bombardování Prahy spojeneckými silami během druhé světové války je často opomíjenou kapitolou, která však měla hluboký dopad na město. Největší nálet, který se uskutečnil 14. února 1945, byl vnímán jako tragická chyba, jež způsobila rozsáhlé škody a smrt mnoha nevinných civilistů. Nálet na Prahu byl výsledkem navigační chyby amerických bombardérů, které mířily na Drážďany. Silný protivítr a nepříznivé počasí přispěly k tomu, že bombardéry ztratily orientaci a omylem zaútočily na české hlavní město. Bylo shozeno více než 150 tun bomb, které zasáhly zejména hustě obydlené oblasti Žižkova a Vinohrad.

Bombardování mělo devastující následky. Zahynulo přes 700 lidí, dalších více než 1 000 bylo zraněno. Zničeno bylo na 100 domů a několik významných budov, včetně Emauzského kláštera. Celkové materiální škody byly obrovské a Praha se z nich vzpamatovávala ještě dlouho po válce. Pro obyvatele Prahy byla tato tragédie šokem. Nečekaný útok přišel v době, kdy město nebylo cílem strategických bombardování a ve válce nehrálo větší role, proto se předpokládalo, že je Praha v relativním bezpečí. Ačkoliv bombardování Prahy nedosáhlo takového rozsahu jako nálety na jiná města, jeho důsledky byly pro místní obyvatele stejně významné a tragické.

AUTOR: Jakub Samek

[ZDROJ](#)